

فرهنگ

انتصاب عبدالعزیز کلاتری
به معاونت فرهنگی

آیین تکریم و معارفه عبدالعزیز کلاتری به عنوان معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با حضور سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی روز گذشته برگزار شد.

در این مراسم از خدمات و تلاش‌های یاسر احمدوند تقدیر و عبدالعزیز کلاتری به عنوان معاون امور فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منصوب شد. عبدالعزیز کلاتری، متولد سال ۱۳۵۶ در ساری، دارای دکترای تخصصی جامعه‌شناسی، عضو هیأت علمی و دانشیار دانشگاه تهران است. / [روابط عمومی](#)

آغاز پژوهش فیلم
شهید یحیی سنوار

پژوهش فیلم سینمایی زندگی شهید یحیی سنوار، مسئول دفتر سیاسی حماس آغاز شد.

سعید الهی، تهیه‌کننده سینما با اعلام این خبر گفت: «در پی ترور ناجوانمردانه این مبارز شهید فلسطینی، فیلم سینمایی زندگی و شخصیت ایشان از بدو تولد تا شهادت و مبتنی بر مسیر جهاد و تلاش چند دهه گذشته در دوران حیات و اسارت ساخته خواهد شد.» / [ایسنا](#)

گرامیداشت مافی در سالگرد
تأسیس انجمن خوشنویسان

یادواره هفتاد و چهارمین سالگرد تأسیس انجمن خوشنویسان ایران و خوشنویسان جهان و مین سا لمرگ هنرمند بزرگ خوشنویسی، رضا مافی از شاگردان سرشناس حسین میرخانی، عصر جمعه با حضور جمعی از هنرمندان، اساتید دانشگاه و علاقه‌مندان به عرصه خط و خوشنویسی، در گالری ترانه بازار برگزار شد.

در این گردهمایی، یاد و خاطرات زنده‌یاد رضا مافی، به عنوان یکی از سرمایه‌های هنری و تمدنی کشور که در مهرماه سال ۱۳۶۱ در پشت صحنه سریال هزارستان درگذشت، گرامی داشته شد. / [روابط عمومی](#)

اجرای تازه از همایون رحیمیان
در تالار وحدت

ارکستر ملی ایران شامگاه جمعه بیست و هفتم مهرماه در بهرزی همایون رحیمیان در دو بخش در تالار وحدت روی صحنه رفت.

کنسرت «پاکوبی»، با انتخاب رپرتواری از آثار حشمت سنجر، محمدرضا تقضی، همایون رحیمیان، فرهاد پوپل با همراهی جابر اطاعتی برگزار شد. در این کنسرت، قطعه «چشم به راه» از ساخته‌های زنده‌یاد امین‌الله رشیدی در گرامیداشت این هنرمند فقید اجرا شد. / [روابط عمومی](#)

سینما

کمدی سیاه استنلی کوپرک
در سینماتک تهران

کمدی سیاه «دکتر استرنج‌لوه» از ساخته‌های استنلی کوپرک در سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش گذاشته می‌شود. این فیلم که دوبله آن به دوران طلایی دوبله در ایران تعلق دارد، روز یکشنبه ۲۹ مهرماه ۱۴۰۳ ساعت ۱۵ در سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران به روی پرده می‌رود. «دکتر استرنج‌لوه» به عنوان یکی از بهترین و تأثیرگذارترین فیلم‌های تاریخ سینما شناخته می‌شود. این فیلم نه تنها به دلیل داستانش و دیالوگ‌هایش بلکه به خاطر کارگردانی بی‌ظنیر کوپرک، و بازی درخشان پیتر سلاز در چند نقش، به عنوان نمایشی از کمدی سیاه و نقد سیاسی که موضوعاتی پیچیده و جدی را به صورت طنز می‌بیند، تحسین شده است. / [ایسنا](#)

«داستان لطیف» ایرج پهماسب
روی صحنه تئاتر

تئاتر «داستان لطیف» به نویسندگی ایرج پهماسب و کارگردانی علی المعی از ۱۰ آبان ماه در سالن سایه مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. این نمایش پیش از این در قالب تئاتر عروسکی اجرا شده است، ولی در این اجرا خبری از حضور عروسک‌ها نیست و نمایش به صورت موزیکال روی صحنه می‌رود. داستان لطیف، سرگذشت تئورنوازی است که عاشقانه می‌نوازد و می‌خواند اما زنی دارد که از او خواسته‌های بی‌شماری دارد. موسیقی این اثر به صورت زنده نواخته خواهد شد. اولین حضور المعی در تئاتر نوازندگی در نمایش عشق‌آباد به کارگردانی داوود میرباقری است. او آهنگسازی نمایش‌هایی نظیر چهل گیس، کنل، پری و... را به عهده داشته است. / [ایسنا](#)

جدایی سریال تازه آید پناهنده
از فیلم نت

درحالی که پیش‌تولید اولیه سریال «جادوی سفید» به کارگردانی آید پناهنده در فیلم‌نت انجام شده و قرار بود این مجموعه با سرمایه‌گذاری این پلتفرم تولید شود، ظاهراً به دلایل مالی این سریال سر از پلتفرم فیلم‌نت درآورد است. داستان «جادوی سفید» در دوره قاجار و در بین سال‌های ۱۲۵۰ تا ۴ دهه بعد ادامه پیدا می‌کند که احتیاج به ساخت وساز دکورهای مختلف دارد. یارسا پیروفر، علی شادمان، پردیس پورعابدینی، محمدعلی محمدی و ندا جبرئیلی بازیگران اصلی این سریال هستند. این دومین سریال آید پناهنده بعد از تجربه موفق «در انتهای شب» خواهد بود. / [روزنامه اینترنتی](#)

احترام، داوود، مرضیه و لیلی

احترام برومند، تلاش نکرده تا از زیر سایه نام داوود رشیدی، جدا شود اما همواره فارغ از شهرت همسر نامدارش محبوب و قابل ستایش بوده است

نگاه

محدثه واعظی پور

روزنامه‌نگار

در فضای فرهنگی ایران و جهان بسیاری از زنان، به واسطه همسران مشهور و معروف‌شان شناخته می‌شوند. حتی اگر نام و اعتباری مستقل داشته باشند، نسبت‌شان با مردان در دنیای مردسالار، به آنها ارزشی مضاعف یا بخشد یا هویت‌شان را کامل می‌کند. به نظر می‌رسد اغلب دختران جوان و زنان، این قاعده را پذیرفته و بعضی، آن را ضمانتی برای رشد و ترقی می‌دانند که البته بیراه نیست. زنانی که محل توجه مردان بوده و از حمایت معنوی و مادی آنها برخوردارند، در مسیر حرفه‌ای زودتر از زنان مستقل پیشرفت می‌کنند. زندگی حرفه‌ای احترام برومند، همسر داوود

رشیدی را نمی‌توان بدون توجه به شرایط اجتماعی و تحولات سیاسی بررسی کرد. مجری محبوب برنامه‌های تلویزیون، بدون رشیدی که کارگردان شناخته شده و نوآور تئاتر بود، محبوبیت داشت اما با پیروزی انقلاب اسلامی و ورود جبهه‌های تازه به اجراء، برومند ترجیح داد دور از فضای اجراء، در خانه بماند. او در خاطره نسلی که صدای گرم و چهره مهربانش را به یاد داشت، به‌عنوان یکی از بهترین مجریان تلویزیون زنده بود، اما جوان ترها، ازین سده خواهرهنرمند، مرضیه را به واسطه سریال‌هایش بیشتر می‌شناختند و راضیه را به لطف حضور در سریال‌های شاخص دهه شصت و هفتاد «گرگه‌ها» (داوود میرباقری) یا «آرایشگاه زیبا» (مرضیه برومند) در ذهن داشتند. با پخش سریال «قصه‌های شا به‌تا» در اواسط دهه هفتاد، لیلی هم از خانواده چهارنفره رشیدی، وارد بازیگری شد و به شهرت رسید. اما جای مادر، همچنان خالی بود.

اوایل دهه ۸۰، نقش کوتاهی در فیلم «دیشب بایاتو دیدم آیدا» (رسول صدرعاملی) به عزت طولانی احترام برومند پایان داد. نقشی که پیش از دیده شدن روی پرده، بارها درباره‌اش خبرسازی شد. این نشان می‌داد مجری سال‌های دور، همچنان فارغ از شهرت و محبوبیت همسر، دختر و خواهرهایش، در قلب دوستان‌اش زنده است. نقش مادر بزرگ، در فیلم متوسط صدرعاملی، جایی برای درخشش برومند نبود اما فرصتی شد تا او دوباره مقابل دوربین برود. یک دهه طول کشید تا او، به‌عنوان بازیگر دیده شود و بسیار پیش از ده سال زمان لازم بود تا او به نقشی برسد که آید پناهنده در سریال «در انتهای شب» به او سپرد. برومند در این نقش کوتاه، زوال و پریشانی یک بانوی سال‌خورده را به خوبی به نمایش گذاشته و قدرت بازیگری‌اش را عیان کرده است. نقشی دور از خودش، که بدون تصنع و اغراق چنین نقش‌هایی، دلپذیر و واقعی اجرا شده است. بازی او در فیلم «عروسی مردم» (مجید

یکی از اتفاقات قابل توجه این برنامه بهره‌بردن از بازیگرانی است که شاید این روزها کمتر در این عرصه حضور دارند. اساساً چقدر این برنامه می‌تواند منجر به ظهور و بروز استعدادهای طنز کم‌تر مورد توجه قرار گرفته، شود و به هنرمندان از یادرفته فرصت درخشیدن بدهد؟ جوکر ۲: طبقه ۲۱ بازیگرانی که کمتر دیده شده یا اساساً در کار کمدی دیده نشده‌اند، کمک می‌کند؛ پورچه کسانی که بیشتر در صحنه تئاتر یا در رادیو حضور داشتند، حالا در این موقعیت توسط مسابقه «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» بیشتر شناخته می‌شوند و مردم با وجه طنز بودن آنها بیشتر آشنا می‌شوند.

● **تجربه حضور خود در جوکر ۲؛ طبقه ۲۱** برایم انگیزه‌بخش و یادآور این برنامه‌ها بود. من تا به حال در هیچ مسابقه‌ای شرکت نکرده بودم و اولین بار بود که در چنین شرایطی قرار می‌گرفتم. می‌توانم بگویم این مسابقه منحصر به فرد یکی از پراسترس‌ترین و سخت‌ترین کارهایم بود.

● **تجربه بازی در فیلم و موقعیت کمدی** دارم اما فکر نمی‌کردم بتوانم نخدمت و حتی بخندم و برای خودم بسیار جالب بود. بعد از پخش این مسابقه بسیار زیاد از مردم انرژی مثبت گرفتم و دعای خیر شنیدم. امیدوارم این گونه برنامه‌ها بیشتر ساخته شود چون مردم واقعاً نیاز به خندیدن و شاد بودن دارند.

● **اگر در پایان سخنی دارید، بفرمایید.** جا دارد از بازیگرانی که در این مسابقه کنارشان بودم و لحظات خوشی را کنار یکدیگر سپری کردم، یاد کنم. صمیمیت و اتحاد خوبی بین ما برقرار بود و باید بگویم که هرکدام از آنها به تنهایی بازیگران بسیار موفق و دوست‌داشتنی هستند. همچنین خوشحالم که جایزاد از این مسابقه صرف یک کار خیر می‌شود. لازم می‌دانم از احسان علیخانی بابت کارگردانی و اجرای این برنامه تشکر کنم. اول از همه کار خیر ایشان می‌کند که این برنامه را ساخته است تا مردم بخندند و شاد باشند و ما در مرحله بعدی هستیم.

● **به نظرمی‌رسد کمدین‌ها و بازیگران آثار طنز، به دلیل تجربیات‌شان در شرایط تولید فیلم و سریال‌های کمدی و طنز اهمیت کنترل خنده، در برنامه جوکر هم توانایی بیشتری در خنداندن دیگران و کنترل خندیدن خودشان داشته باشند، نظر شما دربار این موضوع چیست؟** من این را قبول ندارم. گاهی یک فرد جوان‌تر طنز و بانمک است و می‌تواند بخنداند که ربطی به پیشکسوت بودن و حضور در کارهای کمدی ندارد اما قطعاً تجربه چند ساله‌ام روی صحنه تئاتر است. آنجا باید سعی کنیم تماشاچی را نبینیم چون هرز را کار انجام می‌دهد و نباید این مسأله حسمان را تغییر دهد. در این مسابقه فرد دیگری هم ممکن است تئاتر کار نکرده باشد اما تمرکز داشته و خوب می‌بخاندند.

حضور او در مسابقه بوده است. به بهانه برنده شدن ناهید مسلمی در فصل دوم این مسابقه که با حضور بانوان هنرپیشه ضبط شد با او گفت‌وگویی داشتیم که در ادامه می‌خوانید.

● **جوکر ۲؛ طبقه ۲۱** که در فصل دوم میزبان بانوان هنرمند بود توانست توهم‌ها و محدودیت‌هایی را که ریشه در عرف جامعه نداشت، از بین ببرد. آیا این امر با ساخت یک فصل محقق شده است یا باید بدان ادامه داد؟ اساساً به نظر خودتان تا چه میزان این موفقیت حاصل شد؟

جوکر ۲؛ طبقه ۲۱ نه یک کار فردی که امری گروهی بود و اگر کمک دوستان نبود موفقیت حاصل شده غیرممکن بود. یکی از ویژگی‌های خوب فصل دوم این برنامه این بود که بانوان هنرمند برخورد گرم و صمیمی با هم داشتند، خودشان بودند و به هیچ وجه ادرا نیاروندند و فیلم بازی نکردند. همین امر باعث شده است این اثر به دل مردم بنشیند و بسیار از آن لذت ببرند.

● **مخاطب ایرانی شهره‌است به دیر خندیدن، حالا اگر خرق عادت می‌تواند افتاده باشد که دیگر کار سخت‌تری شود. جوکر ۲؛ طبقه ۲۱ در این چند فصل چقدر موفق به تحقق این امر شده است؟**

تا آنجا که من از خانواده‌ها شنیدم «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» باعث شده است تا خانواده‌ها کنار هم قرار بگیرند، با هم بخندند و لحظه‌های خوشی را کنار هم سپری کنند. یک نفر به من گفت ما یک بیمار سرطانی داریم که این برنامه باعث شده است بعد از سال‌ها بخندد و شاد باشد. اغلب مخاطبان به من گفته‌اند که شما چقدر ثواب کردی که مردم را خندانند. خدا را شکر می‌کنم برای اینکه باعث شدم مردم شاد شوند. ناگفته نماند که خندیدن یکی از نیازهای اساسی ما انسان‌هاست و فصل دوم «جوکر ۲؛ طبقه ۲۱» با حضور بانوان توانسته است این نیاز را به نحو احسن برآورده و مردم را شاد کند و توانستیم رکورد دیده شدن را بزنیم.

● **برای خلق موقعیت‌های کمدی در جوکر یا چه چالش‌هایی مواجه بودید؟** ما بعد از این همه سال کار کردن می‌دانیم با چه محدودیت‌هایی مواجه هستیم و طبیعتاً آنچه را که نباید انجام ندادیم و سعی کردیم براساس آنچه تلویزیون و نمایش خانگی می‌تواند به نمایش بگذارد،

گفت‌وگویی «ایران» با ناهید مسلمی برنده جوکر بانوان مهدی دلخواسته

خوشحالم از لبخندی که بر لب
آن بیمار سرطانی نشاندم

شهرت‌ش از سال ۱۳۹۴ با ایفای نقش «بتول» در سریال «شهرزاد» شروع شد. مسلمی در مجموعه‌های نمایش خانگی از جمله «می‌خواهم زنده بمانم»، «سیاوش» و «یانی» هم حضور داشته اما این روزها با شرکت در مسابقه «جوکر» خبرساز شده است. او با حرکات بامزه و چهره جدی خود موجب خنده سایر شرکت‌کنندگان مسابقه شد؛ لحظاتی مانند «پوپو» گفتن، رب خواندن و عزاداری نمایشی در ختم زاله صامتی، از جمله ماندگارترین سکانس‌های

در نمایش دیکته و زوایه نوشته غلامحسین ساعدی به کارگردانی بهرام دهقان بازیگری را تجربه کرد. سال ۱۳۶۸ با فیلم کوتاه «آخرین نگاه» جلوی دوربین رفت و سال ۱۳۷۱ برای اولین بار با فیلم «هنرپیشه» وارد سینما شد. او همچنین در سال ۱۳۷۰ با سریال «فروغ بی‌پایان» وارد عرصه تلویزیون شد. همه آنچه که در ابتدا گفته شد، بخشی از روزمه درباره ناهید مسلمی بازیگر پیشکسوت عرصه تئاتر، تلویزیون و سینماست که شاید بتوان گفت بیشتر

با اینکه پدرش دوست داشت او یک پزشک شود، مسیرش را در راه هنر و بازیگری ادامه داد. او که از پرورش یافتگان تئاتر است، برای نخستین بار سال ۱۳۵۷

گزارش

سپیده شریعت رضوی

خبرنگار